

FN kunne spille. Men samtidig har det også været sådan, at FN på trods af de umulige forhold har spillet en positiv rolle som fredsbevarende organisation, som praktisk hjælper med bistand til den tredje verden i forbindelse med uddannelse, sundhed, udviklingsforhold generelt.

Man kunne sige med en floskel, at FN er umulig, men uundværlig. Nu er vi kommet dertil, at denne sætning er bl.a. den danske regering også ved at gøre meningsløs.

Det lyder jo meget smukt, når man snakker om, at FN skal spille en rolle, at beslutninger skal være forankrede i FN-sporet, når der i realiteten er tale om en afsporing, hvor man i alle vigtige situationer på forhånd har underlagt sig den amerikanske linje.

FN har i stigende grad måttet tilpasse sig den nuværende vestlige dominans på det økonomiske og sikkerhedspolitiske område. I FN er der ikke demokrati. Her gælder ikke én mand, én stemme. Nej, her gælder den særegne regel, at fem medlemslande som permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet på forhånd er tildelt en stemme, som gør, at de hver for sig kan bremse, hvad ellers et stort flertal af medlemslande i FN's Plenarforsamling måtte kunne tilslutte sig. Det er en håbløs udemokratisk situation her i det 21. århundrede.

Derfor er der brug for reformer i FN. Men det er demokratiske reformer, der er brug for, ikke yderligere tilpasninger til en situation, hvor USA truer med at gøre, hvad der passer USA. Demokratiske reformer kræver en ændring af det nuværende Sikkerhedsråd. Det kræver en opgivelse af de fem permanente medlemmers vetoret. Der skal nok være en slags forretningsudvalg, eller hvad vi kalder det, men det skal gøres større end det nuværende Sikkerhedsråd. Det skal være repræsentativt for, hvordan FN er sammensat nu her snart 60 år efter dannelsen.

Det kræver en demokratisk modernisering, som afskaffer stormagters vetoret, og det kræver en anden vægtning af andre regionale områder end Europa og USA. Derfor vil det kræve anderledes repræsentation af lande i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det vil også være fornuftigt at overveje, på hvilken måde demokratisk valgte parlamenter og folkelige bevægelser fremover kan inddrages langt mere konkret i FN's arbejde som en modvægt til den rent statslige repræsentation og som en modvægt til det bureaukrati og institutionsvælde, som FN også er ramt af.

Og så skal jeg slutte med at sige, at på trods af de uenigheder, der har været, mener vi, at det er et godt forslag til vedtagelse, vi med et flertal er nået frem til i dag, især at forslaget slår fast, at vi skal styrke det danske bidrag til FN's udviklingsarbejde.

Kl. 16.50

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker for en god debat. Jeg takker for, at vi har kunnet komme rundt om mange emner omkring FN og ikke kun omkring Irak, for langt det meste af arbejdet i FN drejer sig om andet end Irak, ja, langt det meste drejer sig rent faktisk om Afrika. Jeg synes også, det er et godt forslag til vedtagelse, som vi om 6 dage vedtager.

Det drejer sig om, at man vil gennemføre 2015-målsætningen, og der er det meget vigtigt, at der står »med særlig vægt på Afrika«, for det ser heldigvis ud, som om den øvrige del af verden vil kunne opfylde FN's 2015-målsætning, hvis indsatsen fortsætter, og det skal den.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi slår fast, at FN's udviklingsarbejde må styrkes. Vi har set i de senere år, hvor væsentligt det er, at FN's udviklingsarbejde finder sted i trængte regioner og trængte lande rundt omkring på kloden, og det vil vi også godt styrke.

Det er også vigtigt af samme grund, at FN er ordentligt funderet, at økonomien holder i FN og naturligvis, at medlemslandene overholder deres forpligtelser.

Jeg er helt enig i de ting, der er blevet sagt omkring behovet for en reform. I årevis har vi jo også ønsket på tværs af partierne her i Folketinget en reform af Sikkerhedsrådets arbejde. Der er kun det problem ved det, at det skal vedtages af totredjedele af Generalforsamlingen, og derfor er det en meget tung proces, der er kommet ind i et dødvande.

Men vi vil fortsætte den indsats, der er levet, og håbe på, at der kan komme et gennembrud. For det er fuldstændig rigtigt, at Sikkerhedsrådet jo afspejler en stor del af verden af i går, verden af 1945, men vi er altså i 2003, og derfor synes vi også, at det er rigtigt at reformere det. Men det er klart, at man lige så godt kan se i øjnene, som hr. Holger K. Nielsen jo også gjorde, at det er en tung proces.

Det er helt givet, at det også er sådan, at det ikke kun er militære løsninger, der er på konflikterne. Der er også politiske, og der er humanitære, og der er bistandsmæssige, og derfor er det vigtigt at få påpeget, at der skal være en sam-